

CİNSEL İSTİSMAR VE HUKUKUN MANİPÜLASYONU: AMERİKA

Mücahit Gültekin

<http://islamianaliz.com/yazi/cinsel-istismar-ve-hukukun-manipulasyonu-amerika-3581#sthash.1MYof87i.WIB4wNYa.dpbs>

1955 yılında Amerikan Baro Birliği (ABB), bu araştırmanın sonuçlarına dayanarak Amerikan ceza sistemini değiştirdi. Hem Kinsey'in araştırmalarını, hem de ABB'nin çalışmalarını finanse eden isim dikkat çekiciydi: Rockefeller Vakfı. Kinsey'in "sosyal gerçekler" diye sunduğu veriler kelimenin tam anlamıyla kan dondurucuydu. Kinsey'in araştırmasının, tarihin en travmatik manipülasyon operasyonlarından biri olduğu anlaşıldığındaysa çoktan iş işten geçmişti.

Cinsel İstismar ve Hukukun Manipülasyonu: Amerika

İhsan Eliaçık'ın ve İslami çevrelerde bulunan kimi kişilerin eşcinselliğe ilişkin açıklamaları, küresel çapta organize olmuş LGBT hareketlerin etkisini de gösteriyor. Şüphesiz bunda geleneksel "dindar/muhafazakâr" algıya duyulan öfkenin payı olduğu gibi, bilgi eksikliğinin de payı var.

Diğer taraftan basında aralıkları giderek sıklaşan bir şekilde çocuk taciz/tecavüz ve enest haberleri yer alıyor. Bu haberlerin de yine pek çok kalem tarafından Türkiye'nin yerel/geleneksel dinamikleriyle açıklanmaya ve dindar/muhafazakâr çevrelerle ilişkilendirilmeye çalışıldığını görüyoruz. Her iki konunun da küresel bağlantıları, uluslararası hukuka, kültürel ve bilimsel hegemonyaya dayalı boyutları göz ardı ediliyor.

Hâlbuki hikâyenin bir başlangıç noktası var.

*

5 Ocak 1948 sabahı Amerika Birleşik Devletleri halkı, bütün dünyadaki "kadın-erkek-çocuk" algısını baştan sona değiştirecek bir araştırmanın yayınlandığını haber aldı. Gazeteler araştırmanın sonucunu "*ABD'ye atom bombası düştü!*" şeklinde vermişti.

Gerçekten de araştırmanın sonuçları bir atom bombası etkisi yaptı; sadece ABD'de değil, bütün dünyada.

1953 yılında araştırmanın ikinci versiyonu yayınlandığında Amerika bir kez daha şok geçirdi.

Yayınlanan araştırma normal bir araştırma değildi. Bugüne kadar yeryüzünde en çok okunan "akademik" araştırmalardan biri olarak tarihe geçti. 1948 araştırması bir ay içinde beşinci baskısını yapmıştı. Kinsey Raporu, o tarihlerde 750 bin satmış ve 20 dile çevirisi yapılmıştı (Türkçe de dâhil). Bu ilginin sebebi çok açıktı: İnsanoğlunun cinsel ahlak adına bildiği ne varsa, bu araştırma bunların hepsini tek tek yıkıyordu.

Kinsey Raporu, bunları yıkmakla kalmadı, kısa bir süre sonra adına "cinsel devrim" denilen yeni bir hukuk sistemi ve yeni bir dünya yarattı. Araştırmanın ilk etkileri doğal olarak Amerika'da görüldü.

O güne kadar Amerikan ceza sisteminde "suç" olarak kabul edilen zina, çocuk erotizmi, kurtaj, evlilik öncesi cinsel ilişki, karı-kocaların birbirlerini aldatması ve eşcinsellik suç olmaktan çıkarılacak ve normalleştirilecekti.

Araştırmanın sahibi, Alfred Kinsey'di.

Kinsey, "*20. yüzyılın ahlakını değiştiren adam*" olarak tanımlanıyordu ve kimilerine göre bu yüzyılın en etkili bilim adamıydı.

Çünkü 1955 yılında Amerikan Baro Birliği (ABB), bu araştırmanın sonuçlarına dayanarak Amerikan ceza sistemini değiştirdi.

Hem Kinsey'in araştırmalarını, hem de ABB'nin çalışmalarını finanse eden isim dikkat çekiciydi: Rockefeller Vakfı.

Kinsey'in "sosyal gerçekler" diye sunduğu veriler kelimenin tam anlamıyla kan dondurucuydu.

Kinsey'in araştırmasının, tarihin en travmatik manipülasyon operasyonlarından biri olduğu anlaşıldığıdaysa çoktan iş işten geçmişti.

Bugün dünyada ve Türkiye'de gerek LGBT, gerekse pedofilik olayları "Kinsey Vakası"nı anlamadan, doğru bir şekilde kavramak mümkün değildir.

Bu yazıda aktaracaklarım rahatsız edici şeylerdir; olmuş ve olmaya devam eden şeyler.

*

1977 yılında Judith Reisman isminde bir kadın, bir bildiri sunmak üzere Galler'de uluslararası bir konferansa katılır. O yıllarda erotik ve pornografik dergilerde çocukların boy boy resimleri yayınlanmaktadır. *Sevgi ve Cazibe* başlığını taşıyan bildirisinde Reisman, dergilerde yayınlanan erotik çocuk resimlerini sert bir şekilde eleştirir. Sunumu bitip, Londra'ya gitmek üzere trene binecekken Kanadalı bir psikolog yanına gelir ve Reisman'a eleştirilerinde haklı oldu-

ğunu söyler. Fakat, bütün bu olup bitenlerin nedenini öğrenmek istiyorsan şu kitabı okumalısın, diyerek eline bir kitap tutuşturur.

Kitap, Edward Brecher'in Kinsey hakkında yazılmış olan *Cinsellik Araştırmaları* kitabıdır. Reisman, şaşırır ve "niçin?" diye sorar. Adam, Kinsey ve Pomeroy'la (Kinsey'in araştırma ekibinden diğer bilim adamı) çalıştım. Biri pedofilik, diğeri homoseksüeldir, der. Reisman, "hangisi, hangisidir?" diye sorar. "Oku ve kendin bul" der adam.

Reisman Amerika'ya varır varmaz kitabı okumaya başlar. Kinsey'in araştırmasında *bebeklerin cinsel denekler olarak kullanıldığını* okuduğu bölüme geldiğinde buna inanamaz. Yanlışlık olabileceğini düşünür. Kitabı bırakır ve Kinsey'in araştırmasının orijinalini bulur ve karşılaştırma yapar. Brecher'in söyledikleri doğrudur. Reisman şöyle der: "Yıllardır kafamı kurcalayan sorunun cevabını bulmuştum, teyzem ve Carrol bir şekilde çocukların doğuştan cinsel arzularının olduğunu Kinsey ve onun öğrencilerinden öğrenmişlerdi."

Reisman'ın yıllardır kafasını kurcalayan soru, 10 yaşındaki kızı tecavüze uğradığında, teyzesinin ve arkadaşı Carrol'un bunu nasıl olup da normal karşılayabildikleridir.

*

1935 yılında New Jersey'de doğan Judith Reisman, geniş bir ailede büyümüş ve güzel bir çocukluk geçirmiştir. Evlenmiş, çocukları olmuş ve mutlu bir hayat sürmektedir. Ta ki, 1966 yılına gelinceye kadar. O yıl 10 yaşındaki kızı tecavüze uğrar. Hayatının en büyük acısını yaşar. Uzun zaman bunu kimseyle paylaşamaz. Bir gün teyzesiyle konuşur, acısını paylaşır ve tecavüzcülere olan öfkesini anlatır. Teyzesinin verdiği cevap kanını dondurur: "Belki kızın kendisi istemiştir. Biliyorsun, çocukların doğumlarından itibaren cinsel arzuları vardır."

Judith Reisman kızıyla...

Diyecek bir şey bulamaz. Sonra Berkeley'de otururken aynı odayı paylaştığı arkadaşı Carrol'u arar. Carrol'un söyledikleri de sersemleticidir: Neredeyse teyzesinin söylediklerinin aynısını söyler. Birbirini tanımayan bu iki kadının, böylesi bir konuda aynı şeyleri söyleyebilmiş olmasının nedenini bir türlü kavrayamaz Reisman.

O yıl 31 yaşında olan Judith Reisman (Bugün 83 yaşında), hala devam eden mücadelesine başlar. Fakat sorunun kaynağını bulabilmesi için bir 10 yıl daha kafasındaki sonu gelmez sorularla yaşamaya devam edecektir. Kanadalı psikologun eline tutuşturduğu kitap, hayatını adayacağı mücadelesine yeni bir boyut katar.

*

Alfred Kinsey'in biri 1948'de (Erkeklerde Cinsel Davranış), diğeri 1953'te (Kadınlarda Cinsel Davranış) yayınlanan araştırmalarını yapmaya götüren süreç, Indiana Üniversitesi'nde *"evlilik ve cinsellik"* konulu bir ders vermeye çağrılmasıyla başlar. Kinsey, konuya ilişkin yeterince bilimsel kaynak olmadığını düşünür. 1947'de Üniversite bünyesinde Cinsellik Araştırmaları Enstitüsü'nü kurar.

Ancak, işin ilginç tarafı Kinsey bir zoologtur. Zihinleri açabilecek soru ise şudur: İnsanların cinsel davranışlarına ilişkin böylesi bir araştırma için niçin bir zoolog tercih edilmiştir?

Sue Ellin Browder (2012) bu sorunun cevabını şöyle veriyor:

"İnsan cinselliği çalışmasına başlamadan önce Kinsey, mazi arısı üzerine dünyanın önde gelen uzmanlarından. Zoolog olarak çalışmış biri olarak o, cinselliği tamamen fiziksel bir 'hayvan' tepkisi olarak gördü. Kitaplarında baştanbaşa sürekli olarak 'insan hayvana' (humananimal) atıfta bulunur. Aslında Kinsey'e göre, bir cinsel sonuçla bir diğeri arasında ahlaki olarak bir fark yoktur. Ahlaki rölativizme dayanan seküler dünyamızda Kinsey, radikal cinsel bir rölativistti. Özgürlükçü antropolog Margeret Mead doğru olarak gözlemlediği gibi Kinsey'in görüşünde bir erkeğin bir kadınla cinsel ilişkiye girmesiyle bir koyunla cinsel ilişkiye girmesi arasında ahlaki açıdan bir fark yoktu."

*

Peki Kinsey'in araştırmasının ortaya koyduğu sonuçlar neydi?

Bu soruya cevap vermeden önce, araştırma öncesi Amerika'daki ceza sisteminin neleri suç saydığına bakalım:

*Rıza yaşı; 16-21 idi...

*Reşit olmayan bir kızla cinsel ilişkide bulunma, 16 eyalette ölümle cezalandırılıyordu.

*Tecavüz, 18 eyalette ölümle cezalandırılıyordu.

*Ayartma, yoldan çıkarma, baştan çıkarma suçlarına hapis ya da para cezası veriliyordu.

*Eşini aldatma suçuna, hapis ya da para cezası veriliyordu.

*Kürtaj yapmak yasaktı.

Kinsey'in araştırmasının ortaya koyduğu sonuçlar ise "başka bir Amerika"dan bahsediyordu:

*Erkeklerin %85'i evlilik öncesi cinsel ilişki yaşamıştı.

*Erkeklerin %69'u fahişelerle birlikte oluyordu.

*Erkeklerin %50'si eşini aldatıyordu.

**Erkeklerin %10-37'si eşcinsel ilişki yaşıyordu. (Bu veri daha sonraları LGBT hareketlerin sıklıkla kullandığı bir veri olacaktır)*

*Kadınların %50'si evlilik öncesi cinsel ilişkide bulunmuştu.

*Kadınların %26'sı eşini aldatıyor, %50'si ise aldatmayı istiyordu.

*Evli olmayan hamile kadınların %87'si, evli olanların ise %25'i kürtaj yaptırmıştı.

Ancak Kinsey Raporu'nu sadece manipülatif bir araştırma olmaktan çıkarıp, kriminal bir olaya dönüştüren şey, "*Tablo30-34 Vakası*" olarak bilinen tablolarda ortaya konulan verilerdi.

Araştırma gerçekten de korku filmini aratmayacak şeylerden bahsediyordu.

*

Judith Reisman, Kinsey'in araştırmasını nefes nefese okurken araştırmanın 180. sayfasına geldiğinde nefesi bir anda kesildi. Tablo 30-34 arasındaki bulgularda bebeklerin (çocukların değil) orgazm sürelerinden bahsediliyordu.

Tabloların ilk sütununda deneklerin yaşları veriliyordu; ilk deneğin yaşı iki aylıktı!

3 aylık, 4 aylık, 5 aylık 8-9-10-11 ve 12 aylık toplam 28 *bebek!* Tablo çocukların orgazm olma sayılarını veriyordu. Kinsey Raporu çocukların %100'ünün doğumdan itibaren cinsellik taşıdığı ve cinsel eğitim görmeye ihtiyaçları olduğunu söylüyordu.

Aradan 30 yıla yakın bir süre geçmişti. Kinsey'in raporu dünyayı kasıp kavurmuş, "bilimsel gerçekler" olarak dünyanın dört bir yanına pazarlanmıştı. Reisman, bir yerlerde bir şekilde bu tablolardaki dehşet yer almış olmalı, diye düşündü. "*Kinsey'le ilgili yüzlerce pozitif makale okudum.*" diyordu Reisman, "*Ama hiç bir yerde bu tablo ve grafiklerle ilgili en küçük bir eleştiriye rastlamadım.*".

Reisman'ın zihninde yankılanan soru çok netti: *Bu çocukları nereden buldunuz ve bu çocuklar/bebekler kim? Bu bebekleri böylesi iğrenç bir çalışmanın konusu yapma yetkisini kim, nasıl verdi?*

Bu soru, onu Kinsey Raporu'na ilişkin başka karanlık gerçeklere götürdü.

Kinsey'in araştırmasında kullandığı 4500 erkek örneklemden 1400'ü cinsel suçlar işlemiş de-
neklerden oluřuyordu! Dahası, Kinsey 18 bin kiři ile görüřmüř ancak kurgusuna uymayan
verileri temizlemiřti.

İstatistik biliminin öncü isimlerinden John W. Tukey, sonraları Kinsey raporunu "*örneklemin
random olmaması*" sebebiyle sert bir şekilde eleřtirecek, "*3 kiřilik random bir seçim
Kinsey'in seçtiđi 300 kiřiden daha iyidir.*" diyecekti.

*

Alfred Kinsey'i Time Dergisi 1953'te Kapađa Taşımıştı

1953 yılında Kinsey'in ikinci raporu yayınlanmıştı. Reisman, aynı yıl *Playboy* dergisinin ya-
yınlanmaya başlandığını öğendiğinde zihnindeki bulanıklık giderek netleşmeye başladı:
Amerika'daki fuhuř endüstrisi Kinsey Raporu'na dayanarak oluřturulmuřtu.

Fakat bu endüstrinin yasal bir dayanağa ihtiyaçı vardı.

Kinsey Raporu'nun bir hukuka dönüşmesi ise 1955 yılında gerçekleşecekti.

Kinsey'in yukarıda aktardığımız bulguları Amerika'da şok etkisi yarattı çünkü (yine yukarıda ifade ettiğimiz gibi) Kinsey'in "bulduğu" şeylerin hepsi Amerikan yasalarına göre suçtu. Kinsey'in araştırmasından sonra Amerikan medyası şunu söylemeye başladı: "*Ceza sistemimiz sosyal gerçeklikle uyumlu değildir. Eğer bu ceza sistemine dayanarak hareket edersek, toplumun neredeyse tamamını hapse atmamız ya da öldürmemiz gerekecek. Normal ve anormal kavramları nedir? Normu toplum belirler, toplumsal gerçeklik belirler. Toplumsal gerçeklik ise Kinsey raporunda bilimsel bir şekilde ortaya konulmuştur.*"

These studies are sincere, objective, and determined explorations of a field manifestly important to education, medicine, government, and the

v

vi

PREFACE

integrity of human conduct generally. They have demanded from Dr. Kinsey and his colleagues very unusual tenacity of purpose, tolerance, analytical competence, social skills, and real courage. I hope that the reader will match the authors with an equal and appropriate measure of cool attention, courageous judgment, and scientific equanimity.

ALAN GREGG

*The Medical Sciences
Rockefeller Foundation
New York City*

Rockefeller Vakfı'ndan Alan Gregg'in Kinsey Raporu'na yazdığı önsözden bir bölüm.

Bu yargı ABD medyasında vurgulu bir şekilde işlendi ve ABD hukuk sisteminin değişmesi için geniş bir propaganda başlatıldı. O yıllarda manşetlerin %70'i bu konuya ilişkindi. Kinsey'in raporları yayınlanana kadar ABD'de *Common Law* denilen hukuk sistemi cariydi. Bu araştırmalardan sonra Model Penal Code (MPC) denilen bir sistem getirildi.

Judith Reisman şöyle demektedir: "*Bizim yasa ve geleneklerimiz tamamen aileyi korumak için yapılandırılmıştır. Baba ailenin temelidir. Kinsey raporundan sonra işler değişmiştir.*"

Franck Horak ise 1950'de Illinois Law Review'de yayınlanan yazısında: "*Kinsey raporunun temel etkisi ceza yasaları üzerinde olacaktır. Savunma avukatları Kinsey'in raporunu kaynak göstereceklerdir.*" diyecektir.

Browder'in 2012'de *Crisis* dergisinde yayınlanan yazısında Kinsey'in önemli savunucularından hukukçu Morris Ernst'ten yaptığı aktarım bilimsel araştırmaların hukukun yeniden inşa edilmesindeki rolünü çarpıcı bir şekilde açıklamaktadır: "*Kanun yapmanın iki ayağı olduğu-*

nu hatırlamalıyız' diyordu Ernst. Birincisi, 'gerçekleri bulmak' (bu Kinsey'in işiydi), diğeri de mahkemede bu bulgulara başvurmak (bu da Ernst'in işiydi).".

Öyle de olmuş ve MPC Amerikan Hukuk Enstitüsü tarafından geliştirilmiş ve 1955 yılında Amerikan Baro Birliği tarafından adaptasyonu yapılmıştır.

*

Reisman gerçekleri yakaladıkça mücadele şevki arttı. Toplumu uyandırabileceğini düşünüyordu. Dünyadaki ahlaki çöküşün kaynağını bütün bir insanlığa gösterecekti. Ama öyle olmadı. Reisman, mücadelesine başladıktan sonra sert bir sansürle karşılaştı. Reisman'ın feryadı sessizlikle boğulmaya çalışıldı.

1948 yılında Alfred Kinsey, bizde Kinsey Raporu olarak "**Davranışları/ Sexual Behavior of Human Male**" adlı gazeteler "Amerika'ya atom bombası düştü" diye yazı

Başrolünü Liam Neeson'un oynadığı Kinsey adlı film 2005'te vizyona girdi. Hincal Uluç filmi "Bomba gibi bir film." olarak tanımlamıştı.

1981 yılında 50. Dünya Cinsellik Kongresi'ne gitti. Orada Tablo 30'dan 34'e kadar olan bulguları gösterdi. Meslektaşları bu tablolardan benim kadar sarsılacaklarına emindim, diyor Reisman. Fakat salondan çıt çıkmamıştı. O anı şöyle anlatıyor:

"Sunumumu kesip seyircilere baktım. Salon tamamen sessizliğe gömülmüştü. Sonunda uzun boylu, sarışın Nordik tipli birisi kalktı ve şöyle dedi: 'Ben İsveçli bir gazeteciyim ve şimdiye kadar hiç böyle bir konferansta konuşmadım. Benim işim bu değil. Fakat size ne oluyor, probleminiz nedir? Bu kadın biraz önce bu odanın üstüne bir atom bombası attı ve siz hiç bir şey sormuyorsunuz, hiç bir şey söylemiyorsunuz.'"

O yıldan sonra da dünya susmaya devam etti. Hâlbuki Reisman, Kinsey Raporu ve MPC sisteminden sonra dünyadaki değişen tabloyu verilerle ortaya koyuyordu:

**1969-1999 arasında tecavüz %340 artmıştır.*

*1955-1994 arasında 10-14 yaş grubunda cinsel yolla bulaşan hastalıklar %200 artmıştır.

*1955-1998 arasında single parent (Başka bir erkekle/kadınla birlikte olmuş tek başına kalan kadın/erkek) oranı %213 artmıştır.

*1951-1996 arasında genç kızların (15-19 yaş arası) çocuk doğurma oranı %215 artmıştır.

*15 yaş altı kızların çocuk doğurma ya da düşürme oranı %150 artmıştır.

*Çocukların cinsel istismarında %15,866 artış olmuştur. 1976'da çocukların cinsel amaçlı kullanımı 2 bin 32 iken, bu rakam 1999'da 324 bin 400'e çıkmıştır.

*2000 yılında yapılan bir çalışma cinsel suçların en fazla kurbanının çocuklar olduğunu göstermektedir. 5 yaş altı çocukların oranı: %10; 5-11 yaş arası çocukların oranı %37; 12-17 yaş arası %19.

*

Kinsey raporundan sonra LGBT hareketler ABD'de örgütlenmeye başladılar ve giderek güçlendiler. 1973 yılında Amerikan Psikiyatristler Birliği (APA), eşcinselliği, psikiyatrik hastalıkların sınıflandırıldığı DSM'den (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder) çıkardı. Bugün kimsenin sözünü etmek istemediği bir gerçek de, eşcinselliğin DSM'den nasıl çıkarıldığıdır. LGBT hareketler, APA kongresini basmışlar ve eşcinselliği hastalık olmaktan zorla çıkarttırmışlardı. Bu eyleme ise "kültürel gerilla hareketi" adı verilecekti.

Fakat bundan daha önemli olan bir gerçek daha vardır ki, o da pedofilik hareketlerin uzun yıllar LGBT organizasyonları truva atı olarak kullanmasıdır:

AGE	NO. OF ORGASMS	TIME INVOLVED	AGE	NO. OF ORGASMS	TIME INVOLVED
5 mon.	3	?	11 yr.	11	1 hr.
11 mon.	10	1 hr.	11 yr.	19	1 hr.
11 mon.	14	38 min.	12 yr.	7	3 hr.
2 yr.	{ 7	9 min.	12 yr.	{ 3	3 min.
2½ yr.	{ 11	65 min.	12 yr.	{ 9	2 hr.
4 yr.	4	2 min.	12 yr.	12	2 hr.
4 yr.	6	5 min.	12 yr.	15	1 hr.
4 yr.	17	10 hr.	13 yr.	7	24 min.
4 yr.	26	24 hr.	13 yr.	8	2½ hr.
7 yr.	7	3 hr.	13 yr.	9	8 hr.
8 yr.	8	2 hr.	13 yr.	{ 3	70 sec.
9 yr.	7	68 min.	13 yr.	{ 11	8 hr.
10 yr.	9	52 min.	13 yr.	{ 26	24 hr.
10 yr.	14	24 hr.	14 yr.	11	4 hr.

Table 34. Examples of multiple orgasm in pre-adolescent males

Kinsey Raporu'nda yer alan Tablo 34

Kinsey Raporu'yla birlikte sadece LGBT hareketler değil, pedofilik hareketler de meşrulaşma fırsatı elde etmişlerdi. Gerçek şuydu ki, LGBT hareketlerin pedofilik hareketlerle bir kader birliği vardı. Bu ilişkinin anlaşılması oldukça önem taşır.

Kinsey'in ilk raporundan sonra önemli bir gelişme olmuştu. 1950 yılında LGBT hareketlerin öncüsü olan *Mattachine Society* kuruldu. LGBT hareketler yer altından çıkmaya başlamıştı. Örgütün kurucusu Harry Hay eşcinselleri açıktan savunan ilk manifestosunu Kinsey'in raporunun yayınlandığı yıl, 1948'de yapmıştı.

LGBT hareketin tarihi açısından oldukça önemli bir isim olan Harry Hay aynı zamanda bir pedofilikti ve pedofilik bir organizasyon olan NAMBLA'nın (North American Man-Boy Love Association) destekçisiydi. Onlar LGBT ve pedofilik hareketlerin mücadeleye birlikte başladığını ama sonrasında LGBT hareketlerin sosyal baskıya boyun eğerek pedofilikleri yarı yolda bıraktıklarını düşünüyorlardı. Gerçekte bu düşünce tam doğru değildi.

Doğru değildi çünkü LGBT hareketlerin uluslararası çatı örgütü olan ILGA (International Lesbian and Gay Association) 1993 yılına kadar çatısı altında NAMBLA gibi pedofilik örgütleri de barındırıyordu. ILGA BM'den danışmanlık statüsü almıştı ve bütün dünyada özgürce örgütlenebiliyordu. Fakat Amerikalı Senatör Jesse Helms ILGA'nın çatısı altında pedofilik örgütlerin olduğunu açığa çıkardı. Bunun üzerine BM ILGA'nın danışmanlık statüsünü askıya aldı.

ILGA danışmanlık statüsünü yeniden alabilmek için, daha sonraları bir kaç kez BM'ye başvurdu. 2006'daki başvurusunda 9 ülke red oyu verirken, çekimser kalan iki ülkeden birinin Türkiye olması ilginçtir.

*

Bir sonraki yazımızda Amerika'daki yapısal dönüşümün dünyaya ve Türkiye'ye nasıl pazarlandığına ilişkin gelişmeleri anlatmaya çalışacağız.